

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број:
Датум: 20. 04. 2018. године
Београд

Високи савет судства, у саставу: Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства, Бранислава Горавица, Александар Пантић, Саво Ђурђић, Иван Јовичић, Матија Радојичић и Славица Милошевић-Газивоца, изборни чланови из реда судија, Нела Кубуровић, министар правде, Петар Петровић, председник Одбора за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу и проф. др. Ранко Кеча, изборни члан Високог савета судства из реда професора правног факултета, на основу члана 13 став 1 алинеја 11 Закона о Високом савету судства („Службени гласник РС“, бр.116/08, 101/10, 88/11 и 106/15), члана 91 и 98 Закона о судијама („Службени гласник РС“, бр.116/08, 58/09, 104/09, 101/10, 8/12, 121/12, 124/12, 101/13, 117/14, 40/15, 63/15, 106/15, 63/16 и 47/17) и члана 37 и 38 Правилника о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судија и председника судова („Службени гласник РС“, бр.41/15) и члана 7 став 1 тачка 5 Пословника о раду Високог савета судства („Службени гласник РС“, бр.29/13, 4/16, 91/16, 24/17 и 7/18), одлучујући о жалби [REDACTED], судије [REDACTED] изјављене против решења Дисциплинске комисије Високог савета судства број: [REDACTED] 02.03.2018. године, на седници Високог савета судства одржаној дана 20.04.2018. године, донео је већином гласова

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ жалба [REDACTED] судије [REDACTED] као основана и **ПРЕИНАЧАВА СЕ** решење Дисциплинске комисије Високог савета судства број: [REDACTED] од 02.03.2018. године, тако што се **ОДБИЈА** предлог за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства број: [REDACTED] 08.12.2017. године, против [REDACTED] судије [REDACTED]

Образложење

Предлогом за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства број: [REDACTED] од 08.12.2017. године, покренут је дисциплински поступак против [REDACTED] судије [REDACTED] због дисциплинских прекршаја неоправдано одуговлачење поступка и очигледно некоректно поступање према учесницима у судским поступцима и запосленима у суду из члана 90 став 1 алинеја 7 и 9

Закон о судијама. Дисциплинска комисија, по спроведеном дисциплинском поступку, решењем број: [REDACTED] од 02.03.2018. године усвојила је предлог за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца и [REDACTED] судију [REDACTED] огласила одговорном зато што је у периоду од 13.07.2015. године па до 08.12.2017. године, поступајући у предмету [REDACTED] очигледно некоректно поступала према учесницима у судском поступку и одуговлачила поступак на тај начин што након доношења решења [REDACTED] године, које је постало правноснажно дана 30.10.2014. године, којим је утврђено да се сматра да је предлагач [REDACTED]

[REDACTED] из Београда повукао предлог за покретање поступка над дужником [REDACTED] из Шимаповца и обустављен [REDACTED]

[REDACTED] године и решења [REDACTED] године којим је укинута решење о трошковима [REDACTED] године и предмет враћен првостепену суду на поновни поступак, а након достављања списа [REDACTED] дана 13.07.2015. године, није поступала по [REDACTED]

Иако су пуномоћници [REDACTED] дана 30.10.2014. године истакли захтев за накнаду трошкова, те ургирали код судије и председника суда поднесцима од 18.11.2014. године, од 10.03.2015. године, од 30.03.2015. године, од 30.11.2015. године, од 26.07.2016. године и од 20.09.2016. године, захтевајући да се донесе одлука о трошковима поступка,

- чиме је извршила дисциплинске прекршаје неоправдано одуговлачење поступка из члана 90 став 1 алинеја 7 Закона о судијама и очигледно некоректно поступање према учесницима у судском поступку и запосленима у суду из члана 90 став 1 алинеја 9 Закона о судијама, па јој је Комисија изрекла дисциплинску санкцију умањење плате у износу од 10% за период од 3 (три) месеца.

Против решења Дисциплинске комисије, благовремено је жалбу изјавила [REDACTED]

У поднетој жалби се наводи да се решење Дисциплинске комисије Високог савета судства број: [REDACTED] од 02.03.2018. године, побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, повреде правила поступка које су могли имати утицаја на доношење правилног и законитог решења и одлуке о изреченој дисциплинској санкцији.

Судија [REDACTED] је у жалби навела да се повреда правила поступка огледа у чињеници да је Дисциплинска комисија прихватила као доказ изјашњење [REDACTED], а које јој изјашњење током доказног поступка није предочено, нити је имала могућности да се о истом изјасни. Даље је навела да су нетачни наводи вршиоца функције председника суда изнети у изјашњењу од 25.05.2017. године, које је достављено Дисциплинској комисији, и то у делу којим се указује да списи предмета [REDACTED] закон периода од 16.12.2014. године нису пропађени, с обзиром да је на те околности доставила доказе и то извештај из АВИ програма, из ког доказа произилази да су наведени списи предмета из архиве изнети судској управи дана 04.04.2017. године, достављени [REDACTED]

упку, Дисциплинском тужиоцу 05.04.2017. године а враћени суду дана 22.05.2017. године. Истакла је да има оправдан разлог да сумња на овако поступање

Д. Даље се у жалби наводи да је погрешан закључак Комисије да је пропуштањем да поступи по налогу другостепеног суда очигледно некоректно поступала према учесницима у судском поступку. Ово с тога што је дана 19.01.2015. године дала наредбу за архивирање списка предмета у складу са важећим прописима, од ког датума одобрење и налог за поступање у наведеном предмету има председник суда.

Судија је у жалби истакла да је ожалбеним решењем неосновано оглашена одговорном за извршење дисциплинских прекршаја неоправдано одуговлачење поступка и очигледно некоректно поступање према учесницима у судским поступцима и запосленима у суду, с обзиром да је изостала њена умишљајна одговорност као и друге одговорности везане за поступање у наведеном предмету, будући да су јој након укидања решења о трошковима од 28.05.2015. године, изнети само помоћни списи и то дана 13.07.2015. године, након чега јој списи више нису изношени у рад, с обзиром да је предмет као правноснажно окончан већ био архивиран. Посебно је нагласила да је у том периоду у суду постојала пракса да се у правноснажно завршеним предметима поступа кроз Истакла је да се питање могло решити и тиме да се захтев стечајног дужника упуту повериоцу, а што је у конкретном случају и учињено издавањем наредбе дана 03.11.2014. године. Наводи да је савесно поступала у предмету а што доказује и чињеница да је након враћања списка од стране издала наредбу да се другостепена одлука достави предлагачу и подносиоцу жалбе.

Судија је у жалби истакла и приговор застарелости вођења дисциплинског поступка, будући да све радње које јој се описом извршења дисциплинских прекршаја стављају на терет, догодиле пре више од две године од тренутка када је Дисциплински тужилац предлогом за вођење дисциплинског поступка од 29.09.2017. године, покренуо дисциплински поступак против ње. Посебно је нагласила да је приговор застарелости вођења дисциплинског поступка истакла и у дисциплинском поступку у својој одбрани изјашњавајући се на предлог за вођење дисциплинског поступка број: од 29.09.2017. године, те да исти приговор Дисциплинска комисија у ожалбеном решењу није ни ценила.

Судија је у жалби даље навела да се не ради о свесном и вољном непоступању по одлуци другостепеног суда, будући да је рачунала на то да ће се ова проблематика решити слањем обавештења пуномоћницима стечајног дужника да се њихов захтев не решава у стечајном поступку одлуком суда, имајући у виду и чињеницу да јој предмет није изношен у рад од јула 2015. године, сматра да не само да је овај поступак правноснажно завршен, већ је имала одређени другачији правни став по овим питањима, за који чак и да је у суду касније измењен, не би требало да дисциплинску нити било коју другу одговорност да носи. Указала је да на овакав правни став упућује и чињеница да кроз АВП програм је жалба пуномоћника стечајног дужника заведена као редовни правни лек на одлуке које не окончавају поступак.

У жалби се истиче да је у изреци оспореног решења погрешно наведен период извршења дисциплинских прекршаја од 13.07.2015. године до 08.12.2017. године, с обзиром на то да су изменом

предмети са којима је била задужена дати у рад другом судији на поступање, те јој се као време извршења дисциплинског прекршаја не може рачунати период након 03.02.2017. године. Предложила је да се усвоји жалба и преиначи ожалбено решење тако што ће се одбити предлог за вођење дисциплинског поступка. Уколико се ипак утврди постојање било које одговорности, предложила је да се оспорено решење преиначи у погледу изречене дисциплинске санкције, и изрекне јој се најблажа дисциплинска санкција, будући да је изречена санкција превисоко одмерена, с обзиром на то да је њен рад приликом ванредног вредновања оцењен оценом „изузетно успешно обавља судијску функцију“, да никада није дисциплински санкционисана, као и да од судијске плате издржава себе и сина студента.

Високи савет судства је о поднетој жалби одлучивао у смислу одредбе члана 13 став 1 алинеје 11 Закона о Високом савету судства, члана 98 Закона о судијама, као и члана 37 и 38 Правилника о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судија и председника судова, па је нашао да је жалба основана, због чега је иста усвојена, и преиначено решење Дисциплинске комисије Високог савета судства бр. [REDACTED] од 02.03.2018. године тако што је одбијен предлог за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства број: [REDACTED] од 08.12.2017. године, против [REDACTED]

Наиме, из списка Дисциплинске комисије број: [REDACTED] је утврђено да је Дисциплинска комисија у спроведеном дисциплинском поступку извела доказе предложене од стране Дисциплинског тужиоца и судије против које је покренут дисциплински поступак, те оценом доказа, утврдила да у радњама судије против које се води дисциплински поступак, извршеним на начин како је у изреци оспореног решења наведено, постоје елементи дисциплинских прекршаја неоправдано одуговлачење поступка и очигледно некоректно поступање према учесницима у судским поступцима и запосленима у суду из члана 90 став 1 алинеје 7 и 9 Закона у судијама. Као разлоге за допету одлуку Комисија је навела да судија свесно и вољно није поступала по одлуци надлежног другостепеног суда и није спровела поновни поступак у коме би одлучила о захтеву пуномоћника стечајног дужника за накнаду трошкова, већ је само дала налог за архивирање предмета, иако јој је претходно указано да о таквим захтевима мора да одлучи јер се исти не односе на поднеске који се заводе у Ст-Сл уписник, на који начин је неоправдано одуговлачила поступак у предмету. [REDACTED] с обзиром да се предмет не може сматрати завршеним, без обзира на правноснажно обустављање стечајног поступка све док се о свим захтевима станака и учесника у поступку у том предмету не реши а што је последица несавесног обављања судијске функције. Такође, нечињењем односно пропуштањем да поступи по налогу другостепеног суда иста је очигледно некоректно поступала према учеснику у судском поступку, односно адвокатима као пуномоћницима стечајног дужника, јер издавањем наредбе за архивирање предмета, игнорисала је не само налоге другостепеног суда, већ и право странке, односно учесника у поступку као заступника интереса странке да добију образложену одлуку о њиховом захтеву по питању права на трошкове стечајног поступка. Поступајући на описани начин, судија против које се води дисциплински поступак је остварила субјективне и објективне елементе дисциплинског прекршаја који су јој стављени на терет односно неоправдано одуговлачење поступка и очигледно некоректно поступање према странкама и учесницима у судским поступцима и запосленима у суду из члана 90 став 1 алинеје 7 и 9 Закона о судијама.

накнад
ургенци
изнош
систем
надлеж
истим
комис
иста

адвок
предм
игно
посту
захте

једно
суди
није
знач

ком
цен
201
ниј
отс
ум
ад
ће

из
дс
о
п
з

г
г
г

Стоји чињеница да је након укидања спорног решења којим је одбијен захтев за накнаду трошкова и архивирања предмета, пуномоћник стечајног дужника поднео ургенцију у новембру исте године која се налази у списима предмета али предмет није изношен судији у рад имајући у виду наредбу за архивирање, што произилази из АВП система о кретању предмета, као и да су након тога поднете притужбе и ургенције надлежним председницима судова истог и вишег суда, за које нема доказе да је судија са истим била упозната. Међутим, иста чињеница није од утицаја на закључак Дисциплинске комисије да је нечињењем односно пропуштањем да поступи по налогу другостепеног суда иста очигледно некоректно поступала према учеснику у судском поступку, односно адвокатима као пуномоћницима стечајног дужника, јер је давањем наредбе за архивирање предмету за коју није имала никаквог оправдања у закону и у обичајној пракси у суду игнорисала не само налог другостепеног суда, већ и право странке, односно, учесника у поступку као заступника интереса странке да добију образложену одлуку о њиховом захтеву по питању права која им припадају или за које сматрају да им припадају.

Дисциплинска комисија је имала у виду да је до одуговлачења поступка дошло у једном предмету, али налази да иста чињеница не искључује дисциплинску одговорност судије, имајући у виду исказан степен несавесног поступања у предмету у коме још увек није донета никаква одлука о захтеву пуномоћника странке, већ је та чињеница била од значаја за врсту и висину дисциплинске санкције.

Приликом одмеравања врсте и висине дисциплинске санкције, Дисциплинска комисија је као олакшавајуће околности судији против које се води дисциплински поступак ценила да је приликом вредновања рада за период од 01. јула 2015. године до краја марта 2017. године оцењена оценом „изузетно успешно обавља судијску функцију“, да до сада није дисциплински кажњавана, што је утврђено увидом у лични лист судије, па како отежавајућих околности није било, определила се за дисциплинску санкцију у виду умањења плате у износу и у трајању као у изреци оспореног решења налазећи да је иста адекватна врсти и тежини дисциплинских прекршаја за које је оглашена одговорном и да ће иста деловати на судију да убудуће савесно обавља своју судијску функцију.

Високи савет судства налази да је Дисциплинска комисија погрешно оценила изведене доказе, што је последица погрешне примене материјалног права приликом доношења решења у делу којим је судија против које је вођен дисциплински поступак оглашена одговорном за извршење дисциплинских прекршаја неоправдано одуговлачење поступка и очигледно некоректно поступање према учесницима у судским поступцима и запосленима у суду прописаних одредбом члана 90 став 1 алинеје 7 и 9 Закона о судијама.

Наиме, Дисциплинска комисија је погрешно извела закључак да чињеница да судији против које се води дисциплински поступак списи предмета од укидања спорног решења којим је одбијен захтев за накнаду трошкова од стране писарнице нису изношени у рад, као и чињеница да је пуномоћник стечајног дужника поднео ургенцију у новембру 2015. године за доношење одлуке о трошковима поступка а која се налази у списима предмета, те чињеница да нема доказа да се судија упознала са поднетим ургенцијама пуномоћника стечајног дужника као и са поднетим притужбама, нису од утицаја на закључак Дисциплинске комисије да је нечињењем односно пропуштањем да поступи по налогу другостепеног суда иста неоправдано одуговлачила поступак и очигледно некоректно поступала према учесницима у судском поступку, односно адвокатима као пуномоћницима

стечајног дужника. Ово стога што из списка Дисциплинске комисије и то из извода из АВП система о кретању [] произилази да су списи предмета враћени првостепеном суду дана 13.07.2015. године, у писарници су заведени 16.07.2015. године и 28.07.2015. године, а предати су у архиву 28.07.2015. године из чега произилази закључак да у периоду од 13.07.2015. године па до 08.12.2017. године, који период је Дисциплинска комисија у свом решењу навела као период непоступања судије по наведеном предмету, а који период представља време извршења дисциплинских прекршаја, судија није ни могла да у том периоду поступа по предмету, будући да од стране писарнице а у смислу одредбе члана 173. Судског пословника, нису изношени списи предмета [] заједно са здруженим поднесцима и ургенцијама судији у рад, с обзиром да је обавеза судије да поступа по предметима који су јој од стране писарнице изнети у рад, то је изостало вољно нечињење судије, односно вољно непоступање по предмету. С друге стране погрешан је закључак Дисциплинске комисије да је судија давањем наредбе за архивирање предмета игнорисала не само налог другостепеног суда, већ и право странке, односно, учесника у поступку као заступника интереса странке да добију образложену одлуку о њиховом захтеву. Ово стога што из списка Дисциплинске комисије као и из утврђеног чињеничног стања наведеног у оспореном решењу несумњиво произилази да након доношења решења [] године, које је постало правноснажно дана 30.10.2014. године, а којим је решењем и то ставом V одређено да трошкове претходног стечајног поступка сноси предлагач и суду предатог поднеска [] од 30.10.2014. године, којим су истакли захтев за накнаду трошкова, судија [] која је задужена предметом, није поступила по захтеву, већ је на корицама предмета ставила наредбу дана 19.01.2015. године, да се предмет архивира, након тога судија је донела решење дана 28.05.2015. године, којим је одбила захтев стечајног дужника за накнаду трошкова као неоснован, из чега се изводи закључак да судија није игнорисала налог другостепеног суда и право странке, односно учесника у поступку као заступника интереса странке да добију образложену одлуку о њиховом захтеву издавањем наредбе за архивирање предмета, с обзиром да је другостепена одлука достављена првостепеном суду дана 13.07.2015. године, након архивирања списка дана 19.01.2015. године, те да јој списи предмета након враћања списка из другостепеног суда више нису изношени у рад.

Из напред изнетог несумњиво произилази да у радњама судије против које се води дисциплински поступак нису остварени субјективни ни објективни елементи дисциплинских прекршаја неоправдано одуговлачење поступка и очигледно некоректно поступање према учесницима у судском поступку и запосленима у суду, прописаних одредбом члана 90. став 1. алинеја 7. и 9. Закона о судијама, због чега је и изостала дисциплинска одговорност судије, с обзиром да судија није свесно и намерно избегавала да поступа по наведеном предмету, већ је до тога дошло услед објективних околности, за које околности судија није скривила.

Како нема доказа да је [] учинила дисциплинске прекршаје неоправдано одуговлачење поступка и очигледно некоректно поступање према учесницима у судским поступцима прописаним одредбом члана 90. став 1. алинеје 7. и 9. Закона о судијама, то је Високи савет судства усвојио жалбу судије, преиначио решење Дисциплинске комисије тако што је одбио предлог за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца

Високог
изреци р

Поука
Против
управ
у рок

Високог савета судства бр.:
изреди решења.

од 08.12.2017. године и одлучио као у

**ПРЕДСЕДНИК
ВИСКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Драгомир Милојевић

Поука о правном леку:

Против овог решења може се покренути
управни спор подношењем тужбе Управном суду
у року од 30 дана од дана достављања решења.

01
08
17
2-
10

ре

вој
Ст
чнк
су
о
зуп
рег
дов
сту
ди